

δύνανται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐπίτηδες πρὸς ὁριστικὴν διευκρίνισιν τῶν μέχρι τοῦδε κακῶς ἡ ἀσάφως, κατὰ τὴν κ. Β. Κυζηνόν, ἐρμηνευθέντων ἐν τῇ καλλιγραφίᾳ τῶν νεοπλατωνικῶν περίου-
ναίς καὶ σημειώσεως ἀπάντων σχεδὸν τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὴν χωρίων ἐκ τῶν Ἑνεάδων τοῦ Πλωτίνου· οὕτω ἀπλοποιεῖται καὶ διευκολύνεται τὸ ἔργον τῶν μετ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐργασθησμένων.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Κόκκου ἀγγέλλεται ἡ προσέ-
χης ἐκδόσεως τῶν δύο αὐτοῦ ποιημάτων « Κατακλυσμὸς » καὶ
« Δευτέρα Περσουλὰ », τῶν πρὶν ἀναγνωσθέντων ἐν τῷ
φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ.

Δι' περὶ τοῦ Φροδελιακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος ὁμι-
λαί τῆς Κυρίας Αἰκατερίνης Λασκαρίδου αἱ γενόμεναι ἐν
τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ ἑληξάν τὸν παρελθόντα
μῆνα. Ἀρ' οὐ ἐπανεληλυμένους καὶ μετὰ πολλῆς σαφηνείας
λόγου καὶ χάριτος ἀνέπτυξεν ἡ ἐλλογικωτάτη διευθυντρία
καὶ κατέδειξε τὰς ἀρετὰς τοῦ λογικωτάτου τούτου παιδαγω-
γικοῦ συστήματος, καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ προσδο-
καστέας ὠφελείας, ἠθέλησεν ὡς κατακλιθεὶς τῶν ὁμιλιῶν
αὐτῆς νὰ δέλῃ μέρη τινὰ τῆς Φροδελιακῆς γυμναστικῆς
ἰδίως, ὡς δειγμάτων τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήμα-
τος. Καὶ δὴ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπ'
αὐτῆς ἀξίως διευθυνομένου Παρνασσώγειου, ἐν ὁμηγύρῃ
φιλοφύσων κυριῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν, ἐξετέλεσαν πρῶτον
μὲν τὰ νήπια ἀπλοστέρα· εἰς αὐτὰ σύμφωνα πρὸς τὴν μι-
κρὰν αὐτὸν ἡλικίαν γυμνάσιον μετὰ ἀκριβείας καὶ παρησίας
ἦν δυσκόλως θὰ εἴηται τις παρ' αὐτῶν, εἵπαιτα δὲ μαθητῶν
τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ἐν χορῷ ἀδουσαι καὶ ἐρρυθμῶς κινού-
μεναι, ἐξέτελεσαν μετ' ἀπεκρίμλου δεξιότητος καὶ εὐστο-
ρίας τριάκοντα ἐννέα διὰ σχήματα, συνιστάμενα ἐξ ἐλάχιστων
πολυπλόκων σκοπιμωτάτων συνηρμολογημένων, τῆς διευθυ-
ντρίας εὐγενῶς ἐπεξηγούσης καὶ ἐρμηνεύουσας τὰ ἐκτελούμενα.
Τοιαῦτα δὲ σχήματα δύνανται αἰ μαθητῆρας νὰ σχηματίζωσι
καὶ μόναι τῶν κατ' ἰδίαν ἐπίνοιαν. Τὸ εὐφρόσυτον τοῦτο
θέημα ἀκούσας πῶς ἀνεκάλεσε εἰς τὴν φατσασίαν τοῦ θεατοῦ
τοὺς παιδικούς λεγομένους χορούς, τοὺς γινόμενους τὰς ἡμέ-
ρας ἀκριβῶς ἐκεῖνας, οἵτινες ἀντιπαρβαλλόμενοι πρὸς τοὺς
Φροδελιακοὺς χορούς, ὡς κάλλιστα δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν
τὴν Φροδελιακὴν γυμναστικὴν, εἶνε ὅτι ἡ νῦν πρὸς τὴν ἡμέ-
ραν, πρῶτως παρεκτρέπονται καὶ δηλητηριάζονται τὰς τά-
ξεις τοῦ παιδίου, ἀναγκαζόμενον παρὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
νὰ μιμῆται· ἀδεύει, καὶ νὰ πιθηκίζῃ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης
κἂν ὠφελείας. Ἐν ᾧ τούτων οἱ Φροδελιακοὶ χοροὶ, ἀπόρ-
ροια σοφῆς καὶ μελετημένης ἀρχῆς, ἔχουσι πάντα τὰ καλὰ
τὰ παρὰ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀσκήσεων προσδοκώμενα,
συνηθίζοντες τὸν παῖδα διὰ τοῦ συνοδευόντος αὐτοῦς ἄσμο-
τος εἰς τὸ ἐκτελεῖν πᾶν αὐτοῦ ἔργον μετ' ἀκριβείας καὶ εὐ-
ρυθμίας. Παντὸς ἐπαίνου εἶνε ἀξία ἡ Κυρία Λασκαρίδου
πᾶσιν δυνάμει ἀπὸ πενταετίας εὐδοκίμως ἀγωνιζομένη· πρὸς
εἰσαγωγὴν καὶ παρ' ἡμῖν τοῦ μόνου παιδαγωγικοῦ συστή-
ματος, δι' οὗ συμφωνῶς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ παιδὸς ἐπιτυ-
χάνεται ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ, τουτέστιν ἡ βιωματικά,
σκοπία καὶ διονέυστιν ἀρμονικωτάτη τελειοποιήσις ὅλων
τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ
παιδός. ὅτ' ὁμοιωθῇ τὸν πᾶν ὑπερφυῆς ὅς ἐστι καὶ ὁμοιωθῇ
ἐν ῥυθμῷ τῷ ἑαυτοῦ καὶ τῷ κόσμῳ.

Π. Ξ. Φ. κ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Τὸ μέγα γεγονός τῆς ἐβδομάδος εἶνε ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἡ-
τα τοῦ ὑπουργείου Τριφυλίας, καὶ συνεπὲς ἡ ἀπὸ τῆς ἐξου-
σίας ἀποχώρησις αὐτοῦ μετὰ τριετὴ περίπου διαμονὴν ἐν
αὐτῇ. Τὸ γεγονός, ἐπελθὸν μάλιστα ἐν στιγμῇ καθ' ἣν οὐ-
δὲλως προσδοκᾶτο, συνεκλήθησαν ἰσχυροὶ τῶν πρωτεύουσας
καὶ ὅπου τῆς ἑλληνικῆς γῆς μετένηγκαν αὐτὸ ὁ τηλεγράφος,
διότι πρῶτον φορὸν ἀπὸ τῆς μεταπολιτευστικῆς κυβερνήσεως
κατέβηκε νὰ παραμείνῃ τοσοῦτον καιρὸν ἐν τοῖς πράγμασι
καὶ διὰ ἐκρηγνύμενης πολιτικῆς νὰ ἐλκύσῃ εἰς ἐξουσίαν κε-
κρυμμένης συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας. Ἡ συγκίνησις
μετεδόθη ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου, ἀρ' ἥς στιγμῆς διεσπάρη
ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μεταεργμένη ἡ μαγικὴ λέξις
ἐπεσεν, οἱ δὲ φίλοι τῆς ἀντιπολιτευστικῆς διεκέρχοντα ταύτην
διὰ ζητωκραυγῶν καὶ παντοειδῶν ἐκφραστικῶν διαχύσεων,
καὶ περιφωτῶν καὶ πολυκροτῶν διὰ βεγγαλικῶν πυρῶν πε-

ρήγχαον ταύτην μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπο-
λιτευστικῆς ἐκείθεν δι' ἐλιγμῶν καὶ σταθμῶν μέχρι τῶν ἀνα-
κτόρων. Ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν, εἶνε
μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ νίκη τῆς ἀντιπολιτευστικῆς εἶνε
ἀσφαλὲς ἐτι ἐνεκα τῆς δι' ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ψήφων ὑπερο-
χῆς αὐτῆς κατὰ τὴν ἀσ-ομνημόνευτον συνεδρίασιν τῆς πέμ-
πτης Φεβρουαρίου, καὶ ταύτης κατ' ἐπιφάνειαν, ἀπὸ ὑπε-
λογίσθη ἀπὸν ἐκ τῆς συνεδρίασεως ἀποσπαστὸς ἀριθμὸς
κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Οἱ μὲν εὐαρεστούμενοι ἐκ τῆς
νέας τροπῆς τῶν πραγμάτων κατέφευγον οἱ πλείστοι εἰς τὴν
παλαιὰν ἡμῶν πρόληψιν περὶ τῆς ἡμέρας Τρίτης, καθ' ἣν
τὸ ὑπουργεῖον ἡττήθη, ὡς ἀποφράδος καὶ ἀπεπειρωτόν παρὰ
τοῖς ἄλλοις νὰ χαρακτηρισθῶσι ὡς δυσόλιον τὴν νίκην διὰ
τὴν ἀντιπολιτευστικὴν.

Χαρακτηριστικῶταται ὅτι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου
φωταφίαι ἐνὸς φαρμακείου, ἐνὸς οἰνοπωλείου καὶ ἐνὸς φα-
ρμακείου. Τὰ τρία ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν στοιχεῖα, ὁ κακὸς, ὁ
οἶνος καὶ ἡ κίνησις, ἄτινα οὐσώδεστερον ἡσθάνθησαν τὸ βῆ-
ρος τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, πῶς καθῆ-
κον αὐτῶν ἐκρίναν νὰ ρῆσι πῶς — παρ' ὀλίγον ἐγγράφομεν
κραυγὴν—ἀγαλλιάσεως. Καὶ συγκρόνως νὰ ὑπενημερίωσιν
εἰς τὴν μέλλουσαν κυβερνήσιν δι' καθῆκον ἔχει καὶ αὕτη
ἐκ ἀναπόδρου νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πρῶτον καθεστῶς. Πρωτο-
τυποτάτη ἦτο καὶ λαὸν φειδῶ ἀισθημάτων προῦκαλεῖ ἡ ὑπὸ
τὰ ἀνάγκη δι' ἐπανησιακῆς καρτάδας ἐν ἐπικρίτως
αὐτοσχεδιασθέντι ἄσματι ἑμετρος, οὕτως εἶπε, διαδῶκα-
σαι· ἀλλ' ἀρ' ἐτέρου ἄμετρον ὁλίγον προῦκαλεῖ ἡ ὅσα τῆς
ταλαπωρῶν ἐλληνικῆς σημαίας, ἐνθουσιωδῶς ὑψομένης καὶ
χυματιζούσης ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν διαδῶκατων· μετεμορ-
φῶν εἰς κομματοδόχον ἐκὼν ἄκον τὸ σπῆτον σύμβολον
τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου τὸ ὑπεράνω πάσης κοινοβουλευτικῆς
πλειονότητος καὶ πολιτικῆς διαπάλης.

Ἀλλ' ὅχι μόνον αἱ πολιτικαὶ ἀπόκρῃς, ἀλλὰ καὶ ἡ τε-
λευτή Κυριακὴ τῶν θρησκευτικῶν ἀποκρῶν, καὶ ἰδίως ἡ
ἐπιλογία τούτων, ἡ καθαρὰ Δευτέρα, ἐωρτάσθησαν μετ' ἐξά-
χου ζωηρότητος καὶ ὑπὸ λαμπρὸν ἥλιον. Ἀλλὰ τὸ κυρίως
ἀξίον σημειώσεως εἶνε ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐφετηνῆς ἐορ-
τῆς τῶν κοινῶν ἐνεκαίνισθη ἡ νέα σιδηροδρομικὴ
γραμμὴ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαυρείου, μετάγουσα τοὺς φι-
λοπότους εἰς τὰ εὐερέα χωρία τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ τῆς
Κηφισίας. Πρώτη αὕτη ἡμέρα ἀθηναϊκῆς πανηγύρεως,
καθ' ἣν εἰς τὴν διέθεσιν τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας
ἐτίθετο τέσσαρα σταθμὸν ἀθηναϊκῆς πανηγύρεως, σημεῖον
ἀξιομνημόνευτον σταθμῶν ἐν τῇ προόδῳ τῆς συγκοινωνίας
παρ' ἡμῖν, ἥτις τόσον ἐτι χωλαίνει, ἀλλὰ καὶ τόσον δσημέ-
ραι βελτιοῦται.

Ἐκτός τῆς συγκοινωνίας, προόδου πάντοτε δεῖγμα εἶνε
καὶ τὸ ὑπὸ τινος ἐφημερίδος ἀναγγελεθὲν νέον μηχανήμα
παρὰ τὴν τοῦ ἐλαίου, ὅπερ ἐφεύρεν ὁ ἐν Πειραιεὶ μηχανι-
κὸς κ. Β. Βασιλειάδης· τοῦτο μετὰ τῶν δύο ἐστέραν μηχανῶν
πρὸς ἀποξείρανσιν τῆς σταφίδος, περὶ ὧν πρὶν οὐδὲν
ἐγένετο λόγος ἐν τῷ τύπῳ ἀποτελοῦσιν ἄξιον σημειώ-
σεως βιομηχανικὴν ἐργασίαν παρ' ἡμῖν, ἂν καὶ τῶν τριῶν
ἡ ἐπιτυχία δὲν ἐξηκριβώθῃ ἐτι. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ἀρῶμεν
πλείστα ὅσα προσόντα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Βασιλειάδου,
ἐξ ὧν διακρίνομεν, ὡς συγκεκλιαιούντα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῷ
ἐκζητησόμενῳ ἔλαϊον· ἔσται ἀρίστη ποιότητος, γευστικῶ-
τατον καὶ διαυγέστατον, καὶ προσέτι εὐκαπνέον καὶ ὁ
εὐωνοῖ. Εἶνε ἀναντιρρητος ἡ εὐεργεσία, ἣν δύναται νὰ πα-
ρίσχη τοιοῦτον εὐρεθὲς μηχανήμα εἰς τοὺς ἐλαϊοκτητοὺς,
καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνθα λειτουργοῦσιν ἐτι τὰ
πρόσπορικὰ καὶ τερατώδη ἐλαϊοτριβεῖς. Μόνον τὸ πολυ-
σύλλαβον καὶ δυσπρόσιτον καὶ δυσμνημόνευτον καὶ ἀκα-
λῆς ὄνομα δι' οὗ ἐβαπτίσθη δὲν εἶνε ἰδιότης συνηγοροῦσα
ὑπὲρ αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐσοτὴν τῶν τριῶν Ἱεράρχων τὸ γυμνάσιον Σύ-
ρου ἐώρασεν ἐπισήμως τὴν πενηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς συ-
στάσεως αὐτοῦ. Τὸ γυμνάσιον Σύρου εἶνε ἐν τῶν πρώτων
συσταθέντων ἐν Ἑλλάδι γυμνασίῳ μετὰ τῶν τοῦ Ναυπλίου
καὶ τῆς Αἰγίνης, ἥτις ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ δαιμονήστου Κυβε-
ρήτου διετέλει οὕσα ἡ μητρόπολις τῆς ἐκπαίδευσως. Τὸ
νεώτερον τῶν γυμνασίων εἶνε, ἂν δὲν ἀπακούμεθα, τὸ τῆς
Ἀμρίσης. Τοιαῦτα πανηγύρεις, ἐν αἷς ἀνασκοπεῖται ἀπὸ

ἐπισήμου σταθμοῦ τὸ μακρὸν παρελθὼν διανοητικῆς ἐργασίας, καὶ ἀναπτύσσεται ψυχγωγικὸν τι θέμα εἰς τοὺς ἀκροαμένους, ἐντυπώνεται ἐπ' ἀγαθῷ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, καὶ δυνάμεθα νὰ παραμοιάσωμεν αὐτὰς πρὸς τὰς ἐκστὰς ἐσπερίδας τῶν πλουσίων, ἐν αἷς οἱ οἰκοδοπεύονται λαμβάνουσιν ἀφορμὴν νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν προτεκλικῶν διὰ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ κόσμου τῶν αἰουσίων τῶν.

Οὐδεὶς ἄγνοεῖ ὅτι τὸ ἐκπομπύριον τοῦ Βαλλιάνου, μεγαλοπρεπὲς δωρεὰ φιλογενούς τέκνου, τὴν ὁποίαν μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπεδέχθη ἡ πατρίς, διετέθη ὑπὲρ οἰκοδομῆς κτιρίου ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, διότι ἀπόσπορος καὶ στενὸς χώρος εἶνε ἡ νῦν πόρις τοῦτο χρησιμεύουσα πτέρυξ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ ἐν Βιέννῃ κλεινὸς ἀρχιτέκτων Χάσεν, εἰς δὲ ὀφείλεται καὶ ἡ μετέρα περικαλλὲς Ἀκαδημία, παρεκλήθη νὰ χαράξῃ τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγερθήσεμένου οἰκοδομηματος· ὁ καλλιτέχνης εὐγενὲς ἐξετέλεσε τὴν παράκλησιν· ἡ τέχνη ἐν τῷ δημιουργικῷ αὐτῆς πλούτῳ ὑπερβαίνει πᾶσαν μεγαλοδωρίαν ἐν τῇ πραγματικότητι· καὶ διὰ τὸ σχέδιον τοῦ Χάσεν δὲν ἀρκεῖ τὸ ἐκατομμύριον τοῦ Βαλλιάνου.

Οἱ διαγωνισμοὶ δὲν εἶναι τὴν ἀσύνθηον παρ' ἡμῖν· ἀλλὰ περὶ καθαρῶς μουσικοῦ διαγωνισματος, ἂν μὴ τὸ πρῶτον ᾗδῃ ἀλλὰ σπανίως ἐγένετο φροντίς παρ' ἡμῖν. Διὰ τοῦτο ἐγκραδίδως χαίρετις τὸν ἐν Κερκύρᾳ, τῇ κατ' ἔσοχην πόλει τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματος, τελεσθῆν τὴν 27ῃ π. μ. διαγωνισμόν, τὸ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ἰδρυθῆν. 16 μουσικαὶ συνθέσεις ἀπεστάλησαν ἐκ διαφόρων μερῶν, ἔτυχεν δὲ τοῦ βραβείου ὁ «Χαιρετισμὸς εἰς τὴν πατρίδα», τετραφωνία τοῦ γνωστοῦ ἐν Κερκύρᾳ μουσικοδιδασκάλου κ. Δ. Ροδοδάκτου. Ἐπηνέβησαν δὲ τρεῖς ἑταίροι συνθέσεις, αἱ τῶν κκ. Καρρέ, Λαδράγῃ, καὶ Γρέκ.

Μικροῦ δεῖν νὰ λησμονήσω τὴν ἀνέφλεξιν τοῦ πυριτιδοποιείου τοῦ παρὰ τὴν Ἐλαιοτριβεῖα, ἥτις ἐπῆλθεν ὡς ἐπιλογος τῆς ἐτέρας ἀναφλέξεως ἐν τῷ πυριτιδοποιεῖῳ τῷ παρὰ τῷ Λυκαβητῷ, καὶ ὡς ἀπάντησις εἰς τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων καὶ τοὺς φόβους τῶν πολλῶν περὶ τοῦ ἐπιχειροῦντος τὴν πόλιν κινδύνου. Ἐπὶ πρῶτον ἐκ τοῦ ἀτυχήματος τούτου νὰ ἀντὶβῶνται πτωχοὶ ἐργάται οἰκογενειάρχαι. Τοῦ λόγου δὲ ὅντος περὶ τῶν ἐπιδημιῶν αὐτῶν ἀναφλέξων, δὲν πρέπει νὰ σιωπήσωμεν τὴν ἐπίσημον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον αἰτήσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας περὶ ἀμειβῆς πρὸς τοὺς γενναίους ἐκείνους, οἵτινες ἐν τῇ πρώτῃ ἀναφλέξει ἐκινδύνευσαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. Ἀν τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ, δὲν θὰ ἐλησμονῶμεν αὐτοὺς αἱ διαβέται τοῦ βραβείου Μοντανῶν.

Ὁ ἔκτακτος πολιτικὸς ὁργανισμὸς, ὅστις κατ' αὐτὰς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἕνεκα τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως μᾶς δικαιολογεῖ ἀπὸ πολιτικῶν ἀρξαιμένων καὶ εἰς πολιτικὰ τελευτώντας. Χθὲς αἱ Ἀθῆναι παρίσταν πρωτοφανὲς θέματα διαδηλώσεων, συνωστισμοῦ χιλιάδων πολιτῶν, ὑπαίθριον ἀγορεύσεων, ἐκτάκτων στρατιωτικῶν μέτρων, συναθροίσεων, συζητήσεων, ὑπολογισμῶν, ἀγανακτήσεων. καὶ ἐνθουσιασμῶν. Τὴν χθὲς τετάρτην δυνάμεθα νὰ ἐπιωμεν ὅτι πράγματι ἐβόρταζον αἱ Ἀθῆναι. Διότι μόνῃ ἡ πολιτικὴ παρέχει εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὴν σοδαρωτάτην ἀνασχόλησιν καὶ τὴν καλλίστην ψυχαγωγίαν.

— Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἀπέβωσαν ὁ Ἀλέξιος Πάλλης, ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων καθηγητῶν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Γεννηθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις τῷ 1809, ἐσπούδασεν τὴν ἱατρικὴν ἐν Πίσῃ, εἶτα δ' ἐν Φλωρεντίᾳ. Κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα τῷ 1832, διορίσθη νομοματρὸς Εὐβοίας, μετὰ δύο δὲ ἔτη, αὐτοαθέτως τοῦ Ὀθωνεῖο Πανεπιστημίου, ᾗ ἦεν εἰς Ἀθῆνας διορισθεὶς ἐν αὐτῷ καθηγητῆς τῆς ἱατροδικαστικῆς, καὶ διδάξας ἐπὶ 44 συνετή ἔτη. Ὁ μακαρίτης Πάλλης ὑπῆρξεν καὶ συγγραφεὺς. Αἱ σπουδαῖστές τινες πραγματεῖαι τῶν ὅσας συνέγραψεν ἀπὸ τοῦ 1838 μέχρι τοῦ 1885 εἶνε: Περὶ διαλειπόντων ἐν Ἑλλάδι πυρετῶν. Περὶ τοῦ κλῆματος τῶν Ἀθηνῶν. Περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι χολέρας κατὰ τὸ 1854. Περὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ. Περὶ τοῦ ἀρμόζοντος ἡμῖν πολιτεύματος. Περὶ κάλλους. Περὶ χωρογραφίας τῆς ἡπείρου, καὶ ἄλλα τινὰ γαλλιστὶ ἐν τῷ γνωστῷ περιοδικῷ Le Spectateur d' Orient, οὗτινος ἐγένετο εἰς τῶν συντακτῶν.

— Πέντε μόνον χιλιόμετρα ἀπομένουσιν ὥστε συμπληρωθῇ τὸ ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κορίνθον τμήμα τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς Πελοποννήσου. Ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς μηνὸς θὰ τελεσθῇ, ἂν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ, ἡ ἐκ 50 μέτρων παρὰ τὴν Κακὴν Σκᾶλαν γέφυρα, οὕτω δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Μαρτίου θὰ παρὰδοθῇ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὸ πρῶτον μέγα τμήμα τοῦ Σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Κορίνθου.

— Ἐνεκα τῆς καταργήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς σταρίδος ἐν Ρωσίᾳ αἱ τιμαὶ αὐτῆς ἠυξήθησαν ἐν Πάτραις. Καθ' ὅλα δὲ τὰ φαινόμενα, αἱ τιμαὶ αὐταὶ διατηρηθήσονται, διότι καὶ ἐξ Εὐρώπης ὑπάρχει ζήτησις τῆς.

— Ἡ πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος ἑταιρία πρώτῃ ἤρξατο ἐφαρμόζουσα τὸ τηλέφωνον εἰς μακρὰς ἀποστάσεις. Ἡ ἑταιρία αὕτη συνέδρασε τὰ ἐν Ὁθήναις γραφεῖα αὐτῆς μετὰ τῶν ἐν Κορίνθῳ τῆς Κωπαίδος. Καίτοι ἡ ἀπόστασις εἶνε 32 χιλιόμετρα, τὸ τηλέφωνον λειτουργεῖ καλῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ι. Ν. Α. Ναύπλιον. Ἐνεγράψαμεν ἀμοτέρους· τὸ ἀντίτιμον ἐλήφθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Β., εἰς δὲ παρεδόθησαν αἱ οἰκεῖαι ἀποδείξεις ὡς καὶ τὸ ζητηθὲν βιβλίον. — κ. Φ. Μ. Π. Λονδίνον. Τὰ βιβλία καὶ ἐπιστολὴν μᾶς λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Ν. Α. Ὑποθέτομεν ὅτι σημαίνουσι: Ἐπαρχιακὸν Εἰρηνοδικεῖον κτλ. — κ. Θ. Δ. Σμύρνην. Ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον καὶ τῶν 3, αἱ δ' ἀποδείξεις παρεδόθησαν εἰς τὸν πληρώσαντα. — κ. Ε. Ν. Πειραιᾶ. Καὶ τὸ ἡμέτερον σύνταγμα, καθὼς καὶ τὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν, κηρύττουσι τὸν βασιλέα ἀνεύθυνον ἐν γένει καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ ποινικοὶ νόμοι, οἵτινες προνοοῦσι περὶ διαζούσης δικαιοδοσίας ἄλλων ἀνωτέρων τοῦ Κράτους λειτουργῶν, οὐδαμῶς μνημονεύουσι τοῦ βασιλέως. Οἱ ἡγεμονοῦντες ὅμως οὐ μόνον εὐθύνονται δικαστικῶς διὰ τὰς παρανομίας αὐτῶν πράξεις, ἀλλὰ καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν κοινὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — κ. Κ. Ζ. Ἰσμάηλιον. Ἐνεγράψαμεν πάντες καὶ ἤρξασιν ἡ ἀποστολὴ. Ἐγκρίσας δ' ἀπηντήσαμεν εἰς τὰς ἐπιστολάς σας. — κ. Κ. Κ. Μουγλα. Βιβλία ὅποια σημειώσετε δὲν ὑπάρκουσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν, καθ' ὅσον γνωρίζομεν. — γ). Ἡ ἐπιγραφή τοῦ ὀνόματος τῆς ἐφημερίδος ἀρκεῖ μόνον. — Ἐπικουρεῖο, Δικαίως, νομίζομεν. — Εἰς καλὰς μάχαιρας, ἔλεγεν ὁ Raspail, ἀλλὰ ὅσον δέκα ἱατροὶ εἰναι ὁ Ἀσκληπιδὲς τῆς πέψεως. Τὸ νὰ μανθάνωμεν δὲ εἰς τὰς θυγάτερας καὶ τὰς γυναῖκάς μας, ἔλεγεν ἄλλος, τὴν τέχνην τοῦ μαγειρεῖν, εἶνε ὡς νὰ διδάσκωμεν αὐτὰς κατὰ καλλίτερον τῆς τέχνης τοῦ θεραπεύειν τὴν τέχνην τῆς ὑγιεινῆς. — κ. Ε. Ν. Α. Κερκύραν. Ἡ ἀποστολὴ ἐξακολουθεῖ τακτικῶς. — Βιρδίαι. — Περὶ σπουδαιότητος ἀδελφότητος Ἑλληνίδων διακονησάντων (Ἐν τόμῳ Θ', ἀριθ. 212.). — Κυρίαν Α. Σ. Μυτιλήνην καὶ κ. κ. Κ. Π. Κερκύραν, Ε. Τ. Σμύρνην, Ι. Φ. Κυπαρισσίαν, Α. Τ. Φ. Ἀργυροστόλιον, Θ. Β. Φιλιππουπόλιν, Α. Π. Μ. Παρούς, Α. Ν. Ι. Χαλκίδα, Μ. Σ. καὶ Β. Π. Χ. Λέριον, Ι. Κ. Δ. Σύρον καὶ Α. Θ. Κερκύραν. Ἐλήφθησαν. — κ. Κ. Ν. Α. Δογαριασμός ἐπιδεχόμενος πολλὴν ἐλάττωσιν. — Ἐνδιαφερομένη Συνορομητρία. Τὴν κρίσιν εὐρίσκετε ἐν ταῖς ἑντυπώσεσι τοῦ σημεῖοῦ Δελτίου. — κ. Σ. Ν. Τσορλοῦν. Ἡμεῖς οὐδέποτε ἡκούσαμεν ἀποδιδόμενῃ τοιαύτην σημασίαν εἰς τὸ ὄνομα Μιχαήλης. — Φίλο Μ'. Βεβαίως δὲ ἦτο ζημία· ἀλλ' ὅμως ὁ κόσμος δὲν θὰ μεταβάλλετο ἐκ τούτου. — Εἶμαι πεπεισμένος, ἔλεγεν ὁ μέγας Φρενδερικός, ὅτι πρὸ τῆς γεννήσεώς μου ἰὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἔβρισαν κάλλιστα, καὶ εἰς ὁμοίους θὰ βάλωμεν ὅταν ἐπανέλθω εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Τί σημαίνει εἰς ἄνθρωπος, ἐν ἄτομον, παραβαλλόμενον πρὸς τὰ πολλὰ ὄντα τὰ οἰκούντα τὴν γῆν; — κ. Χ. Δ. Πορτ-Σαίτ. Ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. Κ. Ν. Τρίκλωνα. Ἐγκρίσας ἐλήφθη. Καὶ ἰδιαίτερος σας ἐγράψαμεν. — κ. Α. Π. Φιλιππουπόλιν. Ἡ ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἠδὲ ἀνάμενον. — κ. Ι. Ε. Ν. Μήπως διὰ τοῦτο ᾄδατε τὸ πρᾶγμα; Μόνον οἱ Ἀγγλοὶ εἶχον ἄλλοτε τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ καταλείπωσι τὴν Νίκαϊαν μετὰ τὴν προσάρτησιν αὐτῆς εἰς τὴν Γαλλίαν, λέγοντες ὅτι ἰταλικὸν καὶ οὐχὶ γαλλικὸν αἶρα διετάχθησαν ν' ἀναπνέωσιν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῶν.